

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО КОЛЕКТИВУ ШВЕЙНОЇ МАЙСТЕРНІ № 2 ЗНАМ'ЯНСЬКОГО ПОБУТКОБІНАТУ (КЕРІВНИК ТАМАРА ПЕРШИНА, ГРУПКОМСОРГ Т. НЕДЕЛЬСЬКА)

Нашому колективові притаманні лисока підпо-відальність, убоління за виконання величких планів одинадцяті п'ятиріч-

ки. Завдання першого року її ми виконали достроково, достроково вирішили завершити її п'ятирічку в цілому. На 1982 рік комсомольсько-молодіжний колектив бере такі соціалістичні зобов'язання:

— виробничі плани другого року п'ятирічки виконати до Дня Конституції СРСР;

— скоротити строки виконання замовлень;

— усі швейні вироб

здавати з першого пред'явлення, працювати високоякісно, високопродуктивно;

— постійно підвищувати ідейно-політичний рівень, професійну майстерність.

Викликаємо на соціалістичне змагання комсомольсько-молодіжний колектив швейної майстерні № 1.

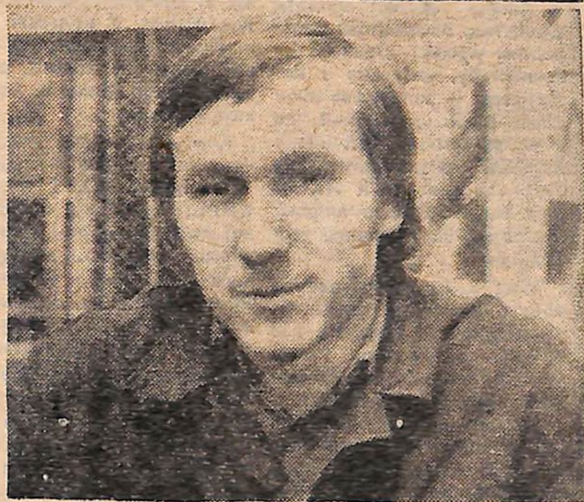
Зобов'язання прийнято на загальних зборах КМК.

Микола Брихунець любить свою роботу. Працює молодий комуніст на ремонтно-механічному заводі Укрремтресту слюсарем-інструментальником, а ці спеціальність вимагає глибоких знань, терпіння, адже іноді доводиться чимало поморочитись над виготовленням нового пристрою, інструмента. Виготовлені аміліми руками обладнання довго служать людям.

Робітник цього підприємства, комсомолец Віктор Хлистун вибрав спеціальність слюсаря-ремонтника. Йому подобається давати верстатам, іншому складному устаткуванню друге життя. Віктор — член міського штабу «КП». Разом з товаришами проводить перевірки використання електроенергії, сировини.

На знімку: М. БРИХУНЕЦЬ, В. ХЛИСУН.

Фото П. УМАНСЬКОГО.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 21 січня 1982 року

№ 9 (3049). Ціна 2 коп.

Семінар комсомольських пропагандистів

У Будинку політосвіти обкому Компартії України почав роботу триденний семінар пропагандистів шкіл суспільно-політичних знань.

З доповіддю «Про підсумки листопадового (1981 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання пропагандистів комсомольського політнавчання» виступив секретар обкому комсомолу В. В. Мальцев.

Про особливості ідеологічної боротьби двох соціально-політичних систем, уміння розпізнавати про-

ви ангікомунізму говорили у своїх виступах В. О. Гера — лектор обкому Компартії України та В. А. Карленко — завідувач кафедрою наукового комунізму Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування.

Вчора відбулися сесійні заняття. Перед пропагандистами, які вивчають ліс слухачами курсу «Основи правових знань», виступили провідні юристи області, перед керівниками шкіл, де вивчаються основи наукового атеїзму, — С. В. Кривак — універсальний радник у справах релігії при Раді Міністрів УРСР по області.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

НА МАГІСТРАЛЬНИХ НАПРЯМАХ

Нотатки з XI Світловодської міської конференції

Звітна доповідь першого секретаря міському комсомолу Володимира Іванова, мабуть, постраждала від жорстких рамок регламенту: хіба ж розповісти за годину про зроблене, здобуте, проаналізувати численні проблеми, поділитися планами на майбутнє? А втім, на деяких подіях з виробничого життя комсомолів району та міста не треба було снігати доповіді — безпосередні учасники всього, що відбувається навколо. Саме завдяки їхній праці, ударній, самовідданій, практично всі виробничі колективи справилися із соціалістичними зобов'язаннями першого року одинадцяті п'ятирічки.

Є чим пишатися молодим трудівникам району. Завдання минулої п'ятирічки достроково виконали 86 комсомольсько-молодіжних колективів, понад дві тисячі членів ВЛКСМ. Десять членів епілчан відзначено урядовими нагородами, 26 — золотими Знаками ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки», 136 — сріб-

ними та бронзовими Знаками.

Стартовий рік одинадцяті п'ятирічки було ознаменовано тим, що юнаки і дівчата міста енергетиків, сільськогосподарських колективів району активно включилися у Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності і якості роботи. Широку підтримку дістав рух «Одинадцяті п'ятирічці — ударну працю, ініціативу, знання і творчість молодих». Розвиваючи його, міському комсомолу першочергову увагу приділяє розвиткові соціалістичного змагання, добивається, щоб кожний молодий трудівник брав і з честю виконував підвищені зобов'язання. Цьому значною мірою сприяє естафета ударних справ, присвячена 60-річчю утворення СРСР і підляг зустрічі XIX з'їзду ВЛКСМ, XXIV з'їзду комсомолу України.

З року в рік у районі збільшується кількість комсомольсько-молодіжних ко-

(Закінчення на 2-3 стор.).

ПІДРУЧНИК ЖИТТЯ І БОРОТЬБИ

Республіканська науково-практична конференція в Києві

Значення книги Л. І. Брежнєва «Спогади» для

дальшого вдосконалення ідейно-політичного, трудового і морального виховання трудящих — тема республіканської науково-практичної конференції, що відбулася 19 січня в Сесійному залі Верховної Ради УРСР. Її учасники — секретарі обкомів, ряду міських і райкомів партії, які відносять питання ідеологічної роботи, завідувачі ідеологічними відділами обкомів партії, слухачі мікрореспубліканських курсів підвищення кваліфікації партійних і радянських працівників, перші секретарі обкомів комсомолу, голови праз-

линь обласних організацій товариства «Знання», керівники і секретарі парткомів деяких міністерств і відомств, відповідальні працівники ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів УРСР, співробітники інституту історії партії при ЦК Компартії України — філіалу інституту марксизму-ленізму при ЦК КПРС, вищої партійної школи при ЦК Компартії України, Київського філіалу інституту наукового атеїзму Академії суспільних наук при ЦК КПРС, Київського філіалу Центрального музею В. І. Леніна, інститутів секції суспільних наук АН УРСР, діячі культури, ветерани партії і праці, військово-службовці, журналісти.

У конференції взяли участь керівники Компартії України і уряду республіки товариші В. В. Щербинський, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, І. О. Герасимов, Б. В. Качур, О. П. Ляшко, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, В. Ф. Добрик, Ю. Н. Ельченко, О. С. Капто, Е. В. Качалеский, Ю. П. Коломієць, Я. П. Погребняк, заступник завідувача відділом про-

паганди ЦК КПРС П. К. Лучинський.

З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський, тепло зустрінутий присутніми.

Вихід у світ книги Л. І. Брежнєва «Спогади», підкреслює товариш В. В. Щербинський, є великою подією в ідейному житті партії, у всьому суспільно-політичному житті країни.

Новий твір Л. І. Брежнєва — це глибокі роздуми про шляхи становлення радянської людини, життя якої воедино злилося з історією нашої Батьківщини, долею робітничого класу, всього народу. Це прилісне, натхненне слово безпосереднього очевидця і активного учасника головних подій післяжовтневої історії нашої країни.

Твір Леоніда Ілліча — це не тільки спогади про минуле, пережите. Його зміст безпосередньо звернутий до сьогодення, до нерозривно зв'язаних з перспективами розвитку ідеї і духовного розвитку радянського суспільства. У цьому розумінні можна сказати, що «Спогади» Л. І. Брежнєва — це пристрасний і справжній діалог історії і сучасності.

Найменше хотілось, говорив Л. І. Брежнєв при врученні йому Ленінської премії, щоб мої книги «сприймалися як мемуарні твори. Працюючи над своїми записками, думаю я не про себе — і навіть, мабуть, не стільки про мичу, скільки про те, чим досвід минулого може бути корисний людям сьогодні».

Бережне ставлення до нагородженого досвіду — це чудова ленінська традиція Комуністичної партії. В. І. Ленін вчив, що революційна партія не може виконати роль політичного вождя і організатора мас, якщо вона не приділяє належної уваги науковому осмисленню і узагальнен-

ню свого досвіду, творчому розвитку марксистської теорії.

Справжнім зразком ленінського підходу до теоретичного і практичного досвіду нашої партії, світової комуністичної і робітничого руху є рішення XXIII, XXIV, XXV і XXVI з'їздів КПРС, пленумів ЦК, праці товариша Л. І. Брежнєва, Леонід Ілліч Брежнєв, як ніхто інший, уміє акумулювати колективний політичний досвід партії, піднімати його до рівня великих теоретичних узагальнень, майстерно застосовувати для розв'язання сучасних завдань.

Комуністи, всі трудячі нашої республіки, гордіся, у доповіді, сприйняли вихід книги Л. І. Брежнєва «Спогади» з великим інтересом і глибоким задоволенням.

«Спогади» Л. І. Брежнєва, його праці і попередні книги ввійшли в наше життя як справжня бойова зброя партії. Вони добре служать великій справі побудови комуністичного суспільства, — утвердженню благородних ідеалів марксизму-ленізму, формуванню нової людини. І справа честі, прямий обов'язок кожного комуніста, всіх наших кадрів — всебічно і повно використати положення і висновки, що містяться в працях товариша Л. І. Брежнєва і ці чудові книги, всі їх ідейне багатство для дальшого вдосконалення політико-свідомої роботи, піднесення політичної і трудової активності робітничого класу, колгоспного селянства, інтелігенції республіки в боротьбі за здійснення історичних накреслень XXVI з'їзду КПРС.

На конференції виступили кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського міського партії Ю. Н. Ельченко, секретар парткому Дніпровського металургійного заводу імені Дзержинського (м. Дніпропетровськ) А. І. Приймак, директор інституту філософії АН УРСР, член-кореспондент АН СРСР В. І. Шинкарук, кандидат у члени Політбюро

ЦК Компартії України, перший секретар Львівського обкому партії В. Ф. Добрик, секретар Харківського обкому партії В. А. Івашко, горновий завод «Запоріжсталь» імені О. Орджонікідзе Ю. Б. Бузенко, перший секретар Черкаського райкому партії Черкаської області М. І. Чепурний, генерал-майор танкових військ у відставці, колишній курсант Чітинського танкового училища В. В. Савченко, письменник Л. Д. Дмитренко, перший секретар ЦК ЛКСМ України А. І. Корнієнко.

Учасники конференції підкреслювали, що книги «Мала земля», «Відродження», «Цілина», «Спогади» є енциклопедією партійної роботи. Вони — свідчення багатогранності видатної особи і таланту Л. І. Брежнєва, найавторитетнішого діяча світового комуністичного і робітничого руху, справжнього організатора і вихователя мас ленінської школи. Твори товариша Л. І. Брежнєва подають величезну допомогу партійним організаціям у перебудові багатьох сфер і діянок ідеологічної діяльності згідно з вказівками XXVI з'їзду КПРС, у дальшому поліпшенні роботи з людьми, вдосконаленні стилю і методів партійного керівництва.

Головне тепер — повсюдно забезпечити високий науковий рівень і наступальний характер пропаганди, всієї ідеологічної роботи, її зв'язок з життям, із здійсненням конкретних господарсько-політичних завдань.

З великим піднесенням учасники конференції прийняли вітальний лист Центрального Комітету КПРС, Генерального секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришів Л. І. Брежнєву.

(РТАУ).

А. СТОЯ

ПРОНО

У художньому салоні Кіровограда експонувалася виставка робіт викладачів Кіровоградської дитячої художньої школи. Вона викликала неабиякий інтерес у молоді міста. Адже теми картин, що їх представили на виставку художники Ю. Івахненко, Л. Бондар, П. Ірванюк, Л. Ходан, В. Малинко, С. Волков та Г. Печініков, були близькими й зрозумілими юнакам і дівчатам. Тут можна було побачити і портрети відомих діячів А. Карпова та преславних робітників залізничного транспорту, пейзажі річного краю, ілюстрації до творів улюблених дитячих письменників.

На знімку: у виставочному залі художнього салону. Фото О. БРОСКОЇ.

Є РОЖЕВЕ СОНЦЕ

сандром Рябошапкою та молодим поетом із с. Данилової Балки Ульянівського району Леонідом Дмитришиним. Переможцям буде вручено дипломи лауреатів конкурсу, цінні подарунки.

Жюрі, в свою чергу, вітає переможців і бажає всім учасникам конкурсу в 1982 році, другому році одинадцяті п'ятиріччя, нових творчих успіхів і поетичних знахідок.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ, член жюрі конкурсу.

УВАГА! ШАНОВНІ ДРУЗІ!

Редакція газети «Молодий комуніст» оголошує присвячений наступним з'їздам комсомолу і 60-річчю СРСР конкурс на кращий нарис про молодого сучасника. Мета конкурсу — продовжити на сторінках газети літопис славних справ комсомолів та молоді Кіровоградщини в другому році одинадцяті п'ятиріччя. Найкращі твори буде опубліковано. Переможців чекають дипломи лауреатів і призи редакції. Участь у конкурсі можуть взяти всі бажаючі.

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

«ВЛАСНА ДУМКА»

Що сміх — то здоров'я, веселій настрій, — відомо всім. Тому кожен із нас ставиться серйозно й відповідально до всього, що зветься гумором. Особливо, коли гумор міцно приправлений «Перцем». Тим, що в Києві виходить і має мільйони прихильників не тільки в республіці, а й по всій країні.

Вони здружилися давно — авторитетний київський «Перець» і кіровоградський інспектор-ревізор Борис Чамлай. Протягом двадцяти літ на сторінках журналу постійно з'являються знамениті басні-нагадки. Прості. Але смішні. На зразок одєї:

Якої думки Ти про Солов'я? — В Швейцарії раптом вийшов Синиця. — Хорошої. Я їх чимало з'їв і, думаю, Це непогана птиця.

Оце і є Борис Чамлай. Інспектор-ревізор обласного відділу соціального забезпечення за посадою і поет-гуморист за покликанням. Поет далеко не початківець. Ще 1974 року побачила світ збірка його гумористичних та сатиричних

Коліс «Рожке» пив Максим — Був світ рожевий перед ним. А в витверезінні як понав, Світ зразу сірим-сірим стає. Аж чуб в Максима — Мінливий кліт дощорі.

Приваблює також майстерно виконане відомим художником з «Перця» А. Арутюнянцем художнє оформлення книжки.

Ю. МАТІВОС, м. Кіровоград.

ЗУСТРІЧІ І ЗНАЙОМСТВА

Із саду братерства

«Шановний Микола Андрійовичу! Надсилаю Вам кілька своїх віршів для антології марійської поезії українською мовою. Якщо сподобасться — спасибі!» Це — рядки з листа марійського поета Володимира Панова до новоміргородця Миколи Суржика. Таких листів він одержав і одержує немало. В кожному слові вдячності, поблажки, дружній заохочення, ділові пропозиції.

А почалося все, як то звичайно буває, просто й несподівано. З далекого Йошкар-Оли прийшла поштом від колишнього учениці, котра потрапила до Марійської АРСР за розділом після закінчення університету, Вікторія Андріївна посилку, а там —

книжки, написані незнайомою мовою. Ось тоді і вперше я за вивчення марійської мови, — згадує перекладач. Роздобув самовичиття, слезинки. Кілька років пішло на те, щоб спершу прочитати, а потім перекласти вірші і дві поеми — «Жовтень» і «Дівчата» — зачинателя марійської літератури С. І. Чавайна...

Недавно перекладач закінчив роботу над двома тридцять трьох молодих марійських поетів. І ось уже надходить відгук. Поет Семен Ніколаєв, редактор марійського журналу «Ончыко»:

«... Ми сидимо в редакції нашого журналу «Ончыко» («Вперед») і ведемо мову про Вашу велику інтернаціональну роботу. Пе-

рекладайте вірші молодих марійських поетів на дивовижно музичальну українську мову! Адже це ще більше здружує і зближує наші народи». Листів немало. Вони багаті на слова вдячності. Та це, так би мовити, лише один, видимий бін медалі. А з іншого боку — робота іще раз робота. Недоспані ночі, хвилини, одіраєні у відпочинку. І це прекрасно. Бо, як каже народна мудрість, «віддавши другові, ти двох стаз багатшим».

У буйноцвітному саду національних радянських літератур стало на одне деревце більше. І що не день, то помітніше підрастало воно. За останній час учитель з Новоміргорода Микола Суржик переклав на українську мову твори молодих поетів В. Панова та О. Сичова, котрі живуть у Йошкар-Олі і пишуть російською. Пропонуємо вам, шановні читачі вірш у перекладі з марійської Миколи Суржика.

С. ПЕТРЕНКО.

Семен НІКОЛАЄВ

Ліс

Хвилю зеленіх океанів Така палаша з неба зліє. Хто сумний — на нього глянь, Грішний хто — до нього стани, — Он який марійський ліс! В небі сонце вирає. І зовсім який рожевий — Чувши, як веде своє? Стівний чар у йому є! Он який марійський ліс!

АНТОЛОГІЯ ДРУЖБИ

Інга БЕРЗА

Яніс СІРМБАРДІС

Рута ВЕНТА

Обережок

сіна

Несом на пуховій подушці, Загнув на пуховому сні — Глянув в серпанку. Наситившись м'якш ніж, Рудий димом басового, Зовули кувала, і звично В мурашник мураха.

Юнак із далекого міста, Дружив ритуальні, руси утратив... Що робити? Як жити далі, Не мучити навіть літати? Юнак виліз із улюбл. І вивис писати ітерни... Одну за одною. Горі грітло душі, Волю намагався зломити. Кохана тоді сказала: «Руди! мої піснись!» Тіло й думаю часею Про юнака з далекого міста: «В долі своїй непохитий, Як есеї, стоїть під вітрами Віт нулю земну зміт обичаї Втраченими руками».

Янтин ЛЕСЬ

Роман ДАЙДАКУЛОВ

Віктор ШУЛЬГА

Спогад

Я пам'ятаю, як вийшов чар, Як ми приїхали в дідусеву хату. Він розповів нам історію букварі І мовив тихо: «Ліси це, Дивні-но...» І потім ще й при світлі каганця Розповідав патетично до пізньої Про Леніна — пророка і борця За нашу долю, святий дід урочий. «Ліси знову з'являються в пошвах, Вже й дід помер і каганця немає. Натомість є ще одна лілія. Негарно, повинно бути парасоль!»

М. Кіровоград.

Слава

Коли приїде до тебе слава, Як передчасно не радий, Бо слава — для дітей забави, Бо слава — коли по воді. Вони бачили в лугах, Чомою зрадливий жопа. Але вона хотіла слави, Якою б не була вона. І все ж ти знаєш на ось що, друже: Чи ж хто достойний слави з нас, Коли весь світ Тичина плуєть І не материни — Тарас?

М. Новоміргород.

Михайло РОДИНЧЕНКО

Клавдія БАШЛИКОВА

Віт в атаку й, підняв, вставав. «Вперед!» — мовив одне лише слово. Як зупинився, у борозну впав, — Щоб вернутися на землю знову... І знову й знову піднімався. У фентезійному теплом світі, Завищавши світ шим крилом. Диво-челюсть і сонце, і квіти, І роєвний холоду, як ніж. Що у ранок потужний впав. Ти, кохана, мене лиш посли. А розлучи — не ма. Ли стану — не ма.

М. Олександрія.

МАТИ

Образок

Як він захищав перемалу через Дон, біля Ростову. Дочекався патрона. А потім обіграв ворогів, кинув собі під ноги гранату...

Третій, найменший. Давидко, ще півтора, в сорок другому став партизанським зв'язковим. Спершу вів, а потім уночі кавалерією. Боявся, та не спав. Признався сам, що дівочий народний месник, котрі в народному лісі...

А то вже літніше було — по-сталим вишні. Зогралася і вишні. Відчинила двері. Аж там дівчина, зовсім юна.

— Я, мамо, — каже, — Гіро-ва наречена...

І заплала, забилась у риданнях, в сльозі. — Давидко нашого фанатизму, катували і невідомо де, в якій ярусі, в якому багноті розстріляли...

Не вернувся з війни й Петро. Гей там, на стіні, за портретом, лежить пошкоджений листочок. Лежить, як і Петро, задушений, в руках, борючись, закінчив. Якби не люди...

Якби не люди, згоріла б у горі... За вікном — сніг. За вікном — заметіль, і скриплять від морозу дерева.

Та вона знає: прийдуть! Не минуть її хати. Бо де ж не чувано, щоб вони не привітали її з Новим роком, не приїхали подарунків, не побажали їй щастя!

Першою — її невістка, Марина. Вийшла заміж аж у п'ятдесятому. Все не вірила тому «аркушку, все чекала з доріг свого фронтівника... Живе з чоловіком добре, має трійко дітей, та не забуває її хатини, чим може, допомагає, зветь матір'ю...

Як не клоїтись їй, а прийдуть і секретар партійної організації, і голова колгоспу, і голова виконкому сільради. Щоб згадати комуніста, свого побратима Петра, його молодших братів...

Нараз вітально сповнюють людські голоси. І радісно стає матері на душі. Он як яскраво світається високий вікна її хати! Лють у білий світ тепле світло — і плано його далеко-далеко...

М. СТОЯН.

с. Печенево Новоміргородського району.

Душі жага і... чорнова робота

— Ось що мене турбує, — пише до редакції Тамара Шанкарено з Голованівського району, — Чи потрібні мої вірші людям? Чи зможуть вони кого, чи зможуть замислитися над кожним прожитим днем? Видно, що для Тамари поезія — не пуста забава, а серйозна річ. Її хвилюють першорядні теми: мир на землі, вірність пам'яті героїв Жовтня і Великої Вітчизняної. Хочеться побачити її більших творчих удач у пошуках змістовних художніх образів, умілих висловлюватися стисліше й емоційніше.

У тому ж напрямі слід би працювати й Ользі Джулай з Устинівського району. Вона оповіє свій рідний край, його ліси і річки. На жаль, вікічного вірша створити дітячий пош чи не вдалося. Так багато милих серцю образів проситься на папір! А виходить — багатослів'я. Воно й ховає основну думку за деталями буденного,

непорядкованого, а б сказав, пейзажу так, що наприкінці вірша губить її й сама авторка. Те ж саме спостерігається й у віршах Марини Полещук з Новоукраїни. А Семантасю з Голованівського району, Л. Кочубей та О. Судової з Кіровограда, І. Ткаченко з Дніпропетровська.

Як завжди, в пошті нашої студії багато віршів про любов. Велич її, красу вірності і ніжності намагаються осягнути у своїх творах Сергій Болтенко та Олександр Григор'єв зі Знаменки, Любов Балацька з Помічної, Валерій Печуліс з Олександрії, Рита Поліда з Новоукраїни. На жаль, і їхні віршовані рядки нагадують старі ялинкові прикраси. Ніби і гарні, і дивні, але краса та надто зачина, зужита. В літературі це називається штампом.

В інших двох конвертах з пошти заочної студії «Сівача» теж вірші про любов. Пишуть Ірина Дяченко з Кіровограда, Надія Солодар з Олександрії. Дівчата прислали великі добрі вірші. Поки що є в їхніх творах і чимало недоліків, але добре те, що до роботи своєї в поезії вони ставляться дуже серйозно. Їхні ліричні героїні — чесні, щирі в своїх почуттях.

Якщо тебе зорею нічною З неба тихо на щастя впаву, — так пише Наталя Солодар. А ось — рядки з вірша Ірини Дяченко: Я тебе споряджу на світанні, До шляху проведу осокорозі. Обидві авторки оволоділи мистецтвом словесної екілібристики, а шукають саме такі слова — прості, добрі, світлі, щирі. Котрі спрости найкраще передають пісний стан душі...

ніда Коцара з Малозисківського району, Р. Любарського з Тамари Гавриленко з Кіровограда. Кращі з їхніх поезій ми, певно, ще побачимо на сторінках «Молодого комуніста».

Пишу так і згадує лист Наталії Солодар. Удома, в м. Чигирині, вона, була активною учасницею літературної студії при редакції районної газети. Нині навчається в Олександрійському педучилищі, і її за якимсь старим літературним оточенням (інша ж область) значно ослабли. На подібні листи ми нагнали в редакційній пошті й раніше. І от що подумалося. В заочній студії ми не маємо можливості детально аналізувати

творчість кожного з авторів. На місяць же початковий поети не завжди мають змогу дістати кваліфіковану допомогу. Можливо, слід практикувати зустрічі найбільш здібних авторів на засіданнях літстудії «Сівача»? Неабияку користь могли б дати й відрядження членів обласного літературного об'єднання в районні центри області для подання допомоги початкувачам авторам. Цікаво було б узяти, що думають про це самі початківці та члени літературних студій при редакціях міськрайонних газет.

Є. ЖЕЛЕЗНЯКОВ, член обласного літературного об'єднання.

«Сівач» запрошує

27 січня в приміщенні Національного університету «Київська мова» (пл. С. М. Кірова) відбудеться чергове засідання міської літстудії «Сівач». Запрошують усіх любителів писати слова.

Початок — о 18 год.

До підсумків огляду роботи колективів фізкультури по впровадженню нового фізкультурного комплексу.

ТОРІК редакція газети «Молодий комунар» оголосила обласний огляд роботи колективів фізкультури по впровадженню нового фізкультурного комплексу ГПО. Журналісти, фізкультурні й комсомольські активісти, наші громадські кореспонденти побували на заводах і фабриках, у колгоспах і радгоспах, технікумах, профтехучилищах, загальноосвітніх школах. Там вони цікавилися, як діють групи ГПО, як юнаки і дівчата складають нормативи нового фізкультурного комплексу, готуючись до стартів з багатоборства ГПО.

Нагороди «Молодого комунара» отримали молоді робітники, котрі взяли участь в обласному турнірі авангардівців з колективів бригад заводів і фабрик Кіровоградщини. Особливо відзначилися значківці ГПО з відділу головного конструктора заводу «Червона зірка», яких до змагань готували інженери Нагала Пуда і Валерій Осуховський. Непогано також виступили спортсмени Євгеновського заводу чистих металів.

А ЯК У КОЛЕКТИВАХ фізкультури?

Першими одержали кубок «Молодого комунара» фізкультурники Гайворонського тепловозового заводу. На цьому підприємстві в першому кварталі року фізкультурно-масова робота значно активізувалась. На честь 50-річчя ГПО було проведено багато масових турнірів, поповнилися спортивні секції, зроблено неабиякий крок вперед від масовості до майстерності. Загін

значківців ГПО, які вирішили стати спортсменами-розрядниками, очолили директор заводу майстер спорту СРСР Д. А. Деркач, секретар комсомольської організації підприємства В. Гончарук та голова завкому профспілки Д. С. Секліцький. Кожного вихідного дня заводчани виходили на старті ГПО — влаштовувалися легкоатлетичні кроси, дні стрільби, змагання спортивних сімей.

Потім лідерство захопили учні Кіровоградського машинобудівного технікуму. Тут заліз з фізичної та військово-технічної підготовки складав кожен комсомолець. Кращі з кра-

йні вихованці не тільки склали нормативи ГПО, а й поповнили загін кандидатів у майстри спорту.

Після цих змагань спортивно-масова робота в колективі «Машинобудівника» ще більше поживалась. Велику увагу тут приділяли пропаганді нормативів і вимог комплексу ГПО, вчорашні значківці почали перепідготовку, щоб поліпшити свої результати. Саме завдяки цьому підвищилися майстерність спортсменів із секцій, що займаються велоспортом, легкою атлетикою, кульовою стрільбою.

Понад 1600 вихованців технікуму щиро тренуються в групах ГПО, 654 з них

на перекладні й два-три рази, інші під час кросового бігу зупиняються за трьохсотметровою відміткою. Викликає тривогу й те, що хлопці не вміють стріляти. Це, вважаю, недопустиме. Тож ми найбільше уваги приділяємо саме таким — початківцям. А наші перші помічники — чемпіони і рекордсмени. І ми все робимо для того, щоб кожен наш випускник разом з дипломом отримав посвідку про складені нормативи комплексу ГПО, щоб він був спортсменом-розрядником. Отакими хай вони будуть, як Сергій Кушнірь, — міцними, завзятими, загартованими духовно й фізично.

Отож — кубок «Молодого комунара» лишається в колективі фізкультури Кіровоградського машинобудівного технікуму назавжди. В рік піввікового ювілею ГПО «Машинобудів-

ника» справован справді на «видимість».

Як же в новому році? М. С. Биков про наміри фізкультурних активістів технікуму сказав так:

— Ми робитимемо все належне, щоб провести значну роботу по розвитку масової фізкультури. Тут теж усе починається від комплексу ГПО. Вже з перших днів січня йдуть змагання в групах, між збірними курсів. Практикуємо турніри вихідного дня. Пройдуть змагання на приз героїв-земляків. Це за програмою місячника оборонно-масової роботи. Приймемо заліз з фізичної та військово-технічної підготовки у всіх випускників. Курс і на те, щоб знову поповнилися спортивні секції. Ми хотіли, щоб в усіх збірних міста були наші вихованці.

Святковими будуть турніри спартакіади, присвячені 60-річчю утворення СРСР. На них ми запросимо наших шефів з «Червоної зірки», де працюють сини і дочки багатьох національностей Країни Рад.

М. ШЕВЧУК.

СХОДЖЕННЯ

«МАШИНОБУДІВНИКА»

них увійшли до спеціальної секції багатоборців ГПО, яку тренував М. М. Запальський. Вони перемогли в турнірах, що їх провела обласна рада ДСТ «Авангард». І на республіканських змаганнях учні технікуму отримували нагороди.

Отже, попереді йшли значківці ГПО зі спортивної «Машинобудівника». Під час відкриття обласного фіналу першості країн з багатоборства ГПО на приз «Комсомольської правди» учням машинобудівного технікуму вручили перехідний кубок «Молодого комунара». Нагадаємо, що на цьому турнірі два представники «Машинобудівника» — Сергій Кушнірь та Леонід Родіонов — стали чемпіонами області і увійшли до складу збірної команди Кіровоградщини, котра поїхала на республіканський турнір.

Викладачі фізвиховання М. С. Биков та М. М. Запальський вітали своїх вихованців. І їх, наставників провідних спортсменів, теж вітали, бо зроблено неабияке сходження від масовості до майстерності —

уже склали нормативи. Більше двох третин юнаків і дівчат, що поповнили торік спортивні секції, взяли участь у спартакіадних змаганнях. 1338 чоловік виконали нормативи масових розрядів, 34 стали першорозрядниками, 3 — кандидатами в майстри спорту.

* * *

У МІНУЛОМУ номері «Молодого комунара» ми розповіли про кращого багатоборця ГПО Сергія Кушніря, який став першим призером на республіканському турнірі призової молоді з військово-прикладного двоборства. Через кілька місяців кандидат у майстри спорту, чемпіон області з багатоборства ГПО Сергій Кушнірь стане воїном. Ось на таких, як він, і рівняється більшість вихованців «Машинобудівника».

Часом стає прикро за наших колег, котрі працюють у сільських школах, — каже викладач технікуму М. С. Биков. — Бо їхні вихованці нерідко приходять до нас із досить низькою фізичною підготовкою. Одні не можуть підтягнутись

нік» справован справді на «видимість».

Як же в новому році? М. С. Биков про наміри фізкультурних активістів технікуму сказав так:

— Ми робитимемо все належне, щоб провести значну роботу по розвитку масової фізкультури. Тут теж усе починається від комплексу ГПО. Вже з перших днів січня йдуть змагання в групах, між збірними курсів. Практикуємо турніри вихідного дня. Пройдуть змагання на приз героїв-земляків. Це за програмою місячника оборонно-масової роботи. Приймемо заліз з фізичної та військово-технічної підготовки у всіх випускників. Курс і на те, щоб знову поповнилися спортивні секції. Ми хотіли, щоб в усіх збірних міста були наші вихованці.

Святковими будуть турніри спартакіади, присвячені 60-річчю утворення СРСР. На них ми запросимо наших шефів з «Червоної зірки», де працюють сини і дочки багатьох національностей Країни Рад.

М. ШЕВЧУК.

ПЛЕМ'Я ТИМУРІВ ЗАВЖДИ МОЛОДЕ

22 січня минає 78 років з дня народження відомого радянського письменника Аркадія Петровича Гайдара.

Не знайдеться, певно, в нашій країні людини віком більше десяти років, яка б не чула й не знала імені Гайдара. День Гайдара в піонерській дружині — це і конкурс читців творів письменника, конкурс малюнків до гайдарівських книг. Це і вечір улюблених пісень Аркадія Петровича та пісень про нього. В кожній школі обов'язково проходить огляд роботи тимурівських команд, перевірка їхньої готовності, кмітливості, вміння. Допомога тимурівських команд ветеранам війни і праці, інвалідам, пенсіонерам — це обов'язок перед тими, хто віддав свої сили служінню Батьківщині.

Маршрут «Тимурівськ» — наш улюблений, — розповідають члени штабу юних тимурівців середньої школи № 11 м. Кіровограда Боря Кучер, Оксана Коваленко, Олена Балицька і Віта Бомберова. — Наша діяльність — то не тільки допомога по господарству людям похилого віку, учасникам Великої Вітчизняної війни, пенсіонерам. Це й участь у Всесоюзній пошуковій експедиції «Вітошні Великої Вітчизняної». Все почує, побаче і прочитає ми переносимо на сторінки рукописних книг, які вже стали в нашій школі традиційними.

Керівник штабу юних тимурівців школи Людми-

ла Георгіївна Дзюба показує лист від учасника війни Івана Михайловича Лук'яненка. Ветеран щиро дякує своїм юним друзям — учням 6 «А» класу — за їхню увагу, чуйність, допомогу. А з якою гордістю згадують школярі пам'ятну зустріч з Ігорем Винокуровим, моряком без охорони! Цю теплу зустріч тимурівці організували і провели під девізом «У житті завжди є місце подвигу».

Гортаю сторінки шкільної рукописної книги. Співнялося ще на одній сторінці. Боря Кучер повідав мені, що цей матеріал, зібраний тимурівцями, розповідає про подвиг вихованців школи Тетяни Сидярової, яка була учасницею підпільної комсомольської організації, що діяла в роки Великої Вітчизняної війни в м. Кіровограді. Не довжила Тетяна до світлих сьогоднішніх днів. Вона загинула в боротьбі з несправним ворогом, але ім'я сміливої комсомолки пам'ятають школярі 80-х років.

Прощаючись з учнями, я запитувала тимурівців, які риси характеру вони вважають найголовнішими для них. Вадим Тунніш без вагання відповів: — Безкорисливість. І велике бажання вчитися, знати якомога більше про героїчне минуле нашої Батьківщини.

Т. ПУЗІР.
м. Кіровоград.

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

Мале та завзяте! —

говорять милується читачам якісним зображенням на екрані невеличкого переносного телевізора «Електроніка ВЛ-100».

Які ж переваги у цього «малюка»?

— універсальне живлення — від електромережі або акумуляторної батареї;

— габарити — 18×18×23 см;

— маса — не більше 4 кг.

Телевізор забезпечує відмінний прийом передачі чорно-білого зображення у метровому діапазоні на будь-якому з 12 каналів. Автоматичне регулювання і висока чутливість дозволяють підтримувати стійке зображення. Екран 16 см по діагоналі.

Зручно розміщені ручки регулювання, сучасної форми корпус — ось плю-

си на користь телевізора «Електроніка ВЛ-100».

Вартість телевізора — 160 карбованців.

Ця марка має кілька модифікацій:

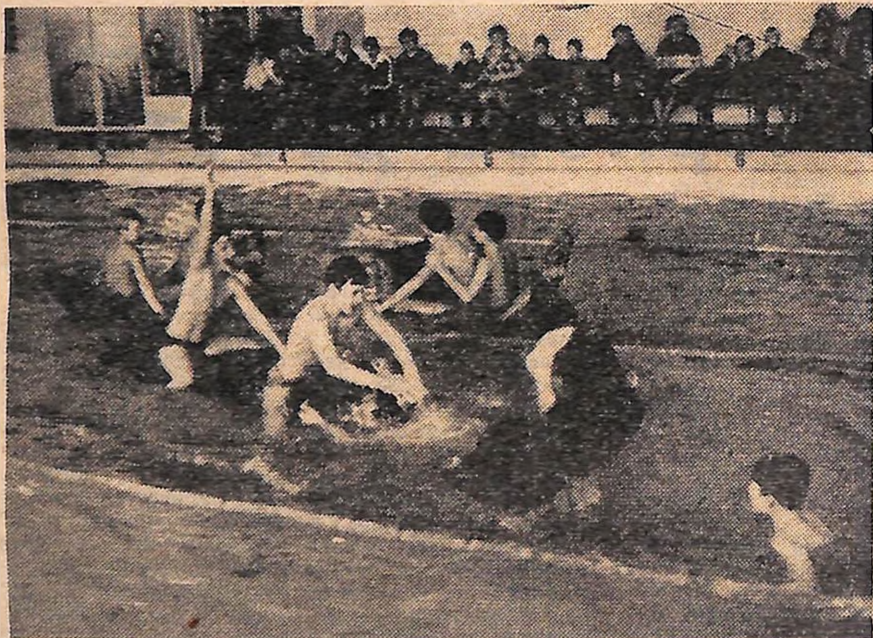
«Електроніка 407» — важить лише 3 кг при габаритах 18×17×21 см, розмір екрана також 16 см по діагоналі.

Вартість — 190 карбованців.

«Електроніка-11» на інтегральних схемках. Габарити 19×15×9 см, маса 1,6 кг, екран 11 см по діагоналі. Вартість 140 карбованців.

Якщо ви зацікавилися цією маркою телевізорів, запрошуємо до магазинів «Техніка» та універмагів споживчої кооперації Кіровоградщини.

Кіровоградська облспоживспілка.
Укоопторггреклам.
Зам. 4.

Плавальний басейн ДЮСШ облспортномістету. Під час зимових навчань. Тут цікаво пройшли «Веселі старты» на воді. Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ШАХИ

Почерк

дев'ятикласника

Одинадцять днів у шахово-шашковому клубі, що в Кіровоградському парку імені В. І. Леніна, тривала юнацька особиста першість обласної ради ДСТ «Спартак» із шахів. Коли було зупинено годинники і суддівська колегія підбила підсумки, звання найсильнішого шахіста ради товаристів дісталось дев'ятикласникові СШ № 13 м. Кіровограда Сергію Кобцю. Першорозрядник набрав 9 очок з 11 можливих. На пів-очка менше у свій актив записав його ровесник з десятирічки № 19 Валерій Пашковський. Третім призером став учень будівельного технікуму першорозрядник Сергій Младін.

В. ШАБАЛІН.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 31.

Тираж 51000.

ВК 02057.

Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друку ар.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.